

вързани малки разноцвѣтни панделки. Освенъ това по камилата бѣха окачени множество звънчета, които при нейния бавенъ вървежъ издаваха чудно хубави пѣсни. Предъ седлото имаше подставка въ форма на паунова опашка съ всичкитѣ ѝ пера и върху нея бѣ разтворенъ единъ атласъ. По него главниятъ разпорѣдител следѣше посоката на пѣтищата. Всѣки пѣтъ, когато се минѣше отъ една земя въ друга, той обръщаше единъ листъ.

Следъ него вървѣха дванадесетъ свирачи, които надуваха дълги медни трѣби, а до тѣхъ наредени въ единъ редъ тримата царевлѣхви. Тѣ държаха скиптритѣ прави, въ рѣка съ кълбо, и погледитѣ имъ бѣха отправени къмъ звездата, която затѣмняваше лѣчитѣ на слъцето, макаръ че нейната свѣтлина бѣ мека.

Следъ тѣхъ следваше свитата: конници, султани върху слонове въ златни рагоди (кафези върху слона) съ своитѣ кучета, котки, червени риби, папагали и маймуни и др.; следъ тѣхъ се движеха пеши свирачи съ флейти и барабани, прислужници и готвачи върху камили и въ коли, теглени отъ зебри; непознати животни, леопарди, лѣвоуе и мечки, закарани въ клетки, и седемстотинъ и седемъ мулета, които носѣха сандѣци съ златни украшения, стѣкленици съ благовонни масла, сандѣчета съ праскови, портокали и бадеми. Най-отзадъ имаше голѣма кола съ меки постилки и трима лѣкари съ островърхи шапки, които прибираха болнитѣ.

Когато шествието преминаваше градоветѣ и селата, първенцитѣ излизаха да ги поздравяватъ. Звънарницитѣ биеха тържествено; всички жители отъ околността бързаха къмъ главнитѣ улици; крѣчмитѣ бѣха препълнени, и всички пиеха предъ вратитѣ отъ изнесенитѣ навънъ бѣчви. Следъ това шествието, придружавано до градскитѣ укрепления, се отдалечаваше въ прашнитѣ пѣтища, които опасватъ хѣлмове и баири, увѣнчани съ замѣци и кули.

При разсѣмване на петия день звездата се спрѣ